

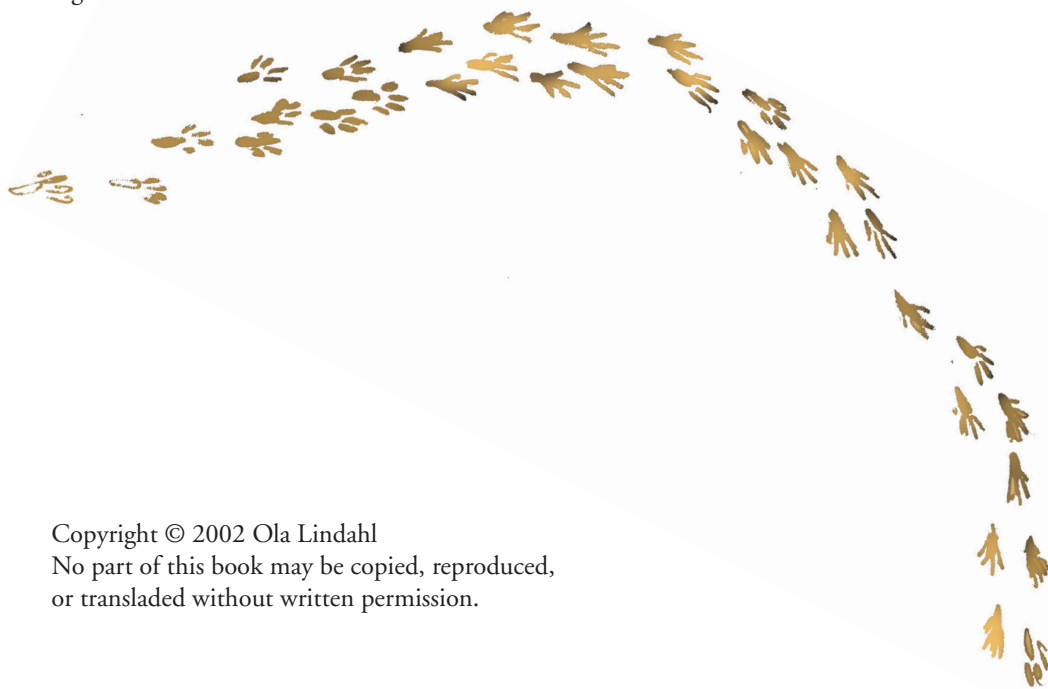
I den familjen skulle jag vilja vara hamster

Dagboksanteckningar av hamstern Burre Trygg.
Sammanställt av Ola Lindahl, som också ritat teckningarna.

Burre vill tacka Kim, Maj och Alice som
hjälp till att få ordning på den här boken.

Tack ska ni ha, för all hjälp,
säger både Burre och Ola.

Copyright © 2002 Ola Lindahl
No part of this book may be copied, reproduced,
or translated without written permission.

I den familjen skulle jag vilja vara hamster.

Dagboksanteckningar av hamstern Burre Trygg.

Sammanställda av Ola Lindahl som också ritade teckningarna.

Jag hade tänkt skriva om mina människor och jag tog några sidor från min dagbok.. Kanske ska jag skriva rent dem någon dag. Kanske ska jag skriva till lite fler saker eller ta bort, jag vet inte så noga ännu...

”Idag blev jag lite orolig för hon har tagit hem grodyngel som hon släppt i dammen. Man vill ju inte ha konkurrens”.

Ja, så kan det låta när Burre skriver om mig i sin dagbok. Vår hamster skriver dagbok om oss, hjälp!

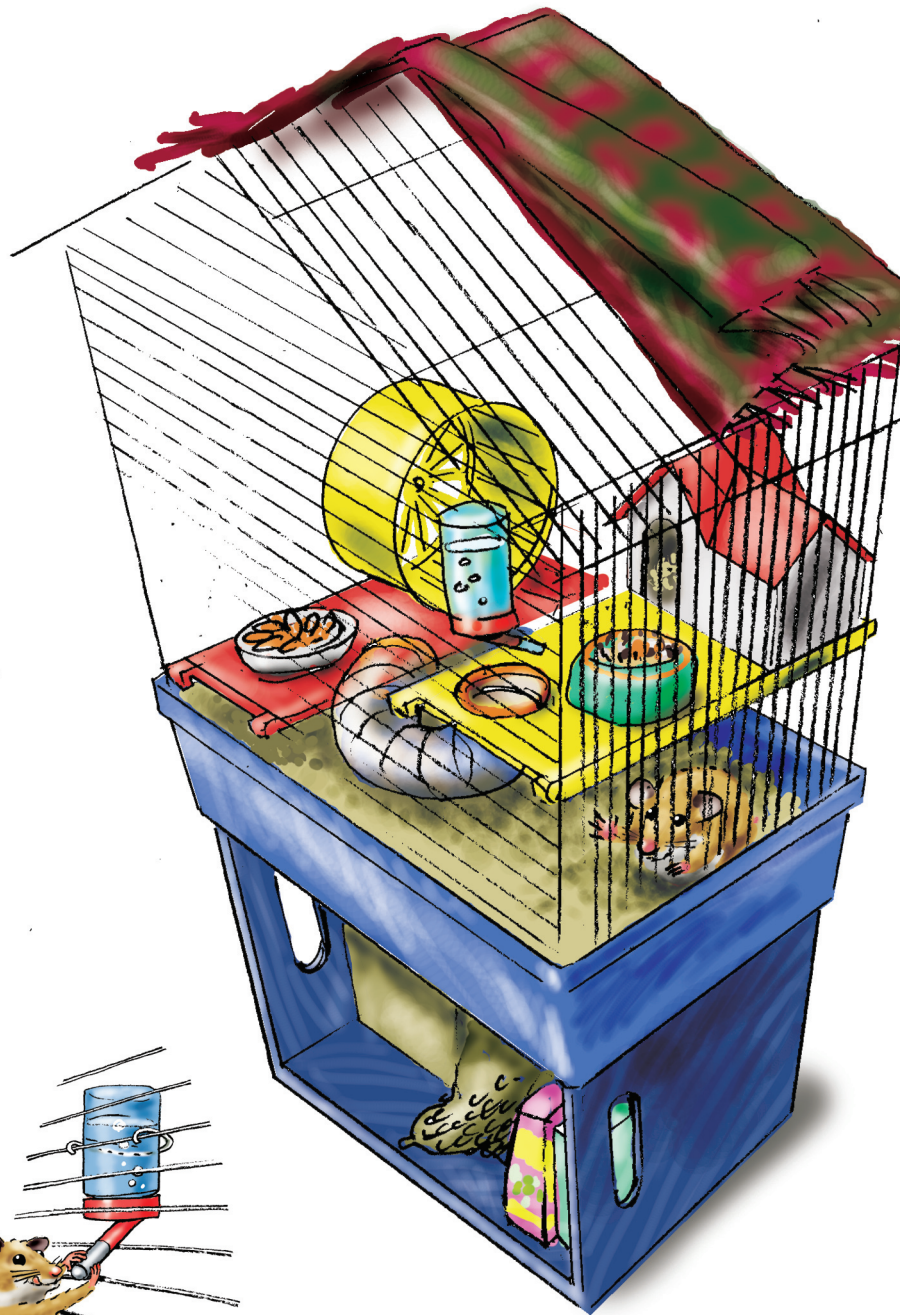
- Ja, men det är väl inte så farligt? Säger jag då.
- Nej, men pinsamt, svarar Kim som har en hamster som heter Burre Trygg. Fast vi kallar honom mest bara för Burre. Vi kallar honom så för när han var riktigt liten och kom till oss, kröp han ihop i handen och tvättade sig, burrade upp sig och såg ut att trivas så gott.

Burre bor i en mycket bekväm och bra bur i tre våningar. Det går lätt att ta sig från det ena våningsplanet till det andra i rörtunnlar av plast. Överst har han sitt hus med rött tak som en liten villa. Där inne har han ordnat med toalett i ena hörnet och skafferi i det andra. Han har massor med hyvelspån som han bäddar och täpper till för dörren med då han vill vara ifred.

Alldeles utanför på det gula golvet har han en ganska rejäl matskål som Kim har gjort själv i slöjden.

- Vilken tur att du gjorde en så himla fin skål, sa jag, när vi förstod att den skulle passa bra till alla Bures frön och hamstergodsaker.
- Ja jag trodde väl det, sa Kim.

En väldigt listig apparat med vatten hänger på burens utsida med ett rör som sticker in i buren. Från det röret, är det lätt att dricka utan att det blöter ner och slabbar.

Det händer det att Burre sätter sig i det genomskinliga plaströret som går mellan våningarna om han vill vara ifred men ändå titta ut på oss. Men det har hänt att att han somnat där också.
-Då ser han så himla gullig ut säger Kim.

Här på mellanplattformen har Burre en liten matskål i reserv med solrosfrön i om det skulle smaka med något lite extra mellanmål. Ett gult hjul att springa i sitter listigt fastspänt mellan burens galler.

- Jag undrar om inte hjulet nästan blivit för litet åt honom nu när han blivit en stor hamster, säger Kim.

Men han springer ändå i det nästan varje kväll. För det är på kvällen och natten hamstrar har som mest fart och energi. Ibland springer han i hjulet hela natten nästan utan avbrott tyckte vi. Buren stod då i Kims rum och hjulet gnisslade och slammrade trots att vi oljade det med majsolja. Det verkade som om Burre gillade slammret också. Men efter ett tag tyckte vi att det kanske var bäst att Burreburen stod i köket med allt sitt ljud, buller och bång på nätterna.

- Och så var det ju närmare till att ge honom lite godsaker från matlagningen. Då är han ju med oss hela tiden när vi är i köket, och det är ju för det mesta tycker jag, sa Kim.

Så nu står buren på en blå låda i köket. Burreburen har en blå plastlåda som bottenvåning. Bottnen är täckt med träspån. Här nere har han ett papprör och ett stickat rosa rör som han gillar att vara i ibland. Ett hörn här nere har han också utsett till toaletthörn.

Han borstar och putsar pälsen ofta och det ser ut som han tvättar huvudet med sina små skära tassor som ser ut som pyttesmå händer.

- När jag fick Burre läste jag flera böcker om hamstrar. Så jag vet ungefär hur de vill ha det och vad hamstrar tycker om att äta. Jag vet också att det finns många olika sorters hamstrar. Min kompis Charlotte har en dväghamster som har grå päls och heter Smulan, för hon är så liten. Burre som är en gulldhamster är lite större och har gulbrun päls, berättar Kim.

- Jag är ganska hamstervan faktiskt, säger Kim. En gång, långt innan jag hade fått Burre så var jag hamstervakt en sommar. Det var några veckor tror jag.

Söndag:

Nu ska de städa huset och buren igen.

Det var väl härömdagen det städades, var det inte?

Jag har annat för mig. Ligger och grannar på hur den högre matematiken skall göra oss alla lyckligare.

Men städandet är inte så dummt, då får jag alltid vara ute på golvet i köket. Där finns så mycket smått och gott. Bitar av pannkaka vid spisen, ostsmulor och bröd nedanför den stora skärbrädan. Jag hittade till exempel en hel pralin, fint inslagen.

Vi hamstrar mår inte bra av chokladpraliner.

Men jag åt upp pralinen i alla fall.

Men vad gör man. Det var en nöt mitt inne. Det nosade jag mig till på långt håll.

Jag hittade en ny kul väg bakom kökselementet. Massor med damm. Men man kan faktiskt klämma sig bakom elementet ända upp mot påfyllningsröret.

Kanske kan jag göra en gång längs röret när jag är fri i köket vid något tillfälle.

Hoppas de lägger in en intressantare tidning i burens botten nu när de städar.

Senast var det mest annonser om hus till salu. Jag kan den utantill.

För inte så länge sedan var det upprörande annonser om "husdjur till salu". Hamstrar med och utan burar.

Kameler, flodhästar tror jag, katter och högavis av kattungar.

Jätteläskigt alltsammans.

Katterna var skrämmande.

Tisdag:

Jag sover ganska mycket på dagarna då jag kan, då är det lugnt. Men ibland sover jag bara med ena ögat stängt.

Då det kommer något nytt i matskålen vill jag ju gärna se vad det är och pröva smaka. Godbitarna drar jag in till mitt skafferi. Det kan bli ganska proppfullt ibland så jag måste äta en hel del för att det inte skall bli för trångt här inne.

Det händer ibland att barnen tycker jag sover för mycket och vill pigga upp mig med roliga lekar.

Vi hade cirkus häromdagen och jag fick vara alla djuren, clownerna och akrobaterna. En jättespännade de hinderbanan, med böcker, CD-omslag, miniräknare, spelkort, burkar och kartonger.

Ping pong bollarna var mest i vägen och var för stora för att ätas så jag knuffade undan dem, det var kanske kul.

Den avslutande rutchbanan var rätt så läskig.

Så fick jag en hel del färsk klöverblad, som jag gillar jättemycket, jag stoppade raskt in dem i kindpåsarna för att äta när jag får tid.

Fredag 18 mars:

Nu har de städat buren igen. Det gör de varje vecka. Många av mina gödsaker som jag har sparat försvinner spårlöst då. Det kan ta flera dagar innan jag byggt upp nya förråd. Ibland vaknar jag till och blir orolig för att det eventuellt är städdag då gödsakerna lätt försvinner. Då måste jag snabbt sätta i mig en hel del av det bästa i skafferiet, och vaknar inte förrän efter ett långt tag och kommer på att det är onsdag till exempel. Onsdagar är ofarliga och okomplicerade dagar. Men då kanske det bästa i förrådet redan är slut. Å andra sidan brukar jag vara ganska mätt då. Så var det i eftermiddags.

Jag var alltså redan ganska mätt. och då var det plötsligen jättekul att mata mig med jordnötter så jag proppade kindpåsarna fulla så länge utdelningen varade.

Och trots att jag var ganska proppmätt tryckte jag ned ett par jordnötter som jag kanske skulle ha missat annars. Blev extra mätt och trött. Tyckte inte jag hunnit mer än komma in och slumra förrän jag väcktes av ett helt sjuk med salladsblad. Salladsblad som är så gott. Så jag stack ut nosen och drog in så mycket av bladen jag kunde och hade glömt hur mätt jag egentligen var.

Det kom som en liten chock för mig då det inte fick plats mer i magen på ett par timmar minst. Phu, en sån besvikelse.

Salladsbladen är godast fräscha. Inte kunde jag somna om heller av ren besvikelse.

- Det är inte alltid så lätt att vara hamster-skötare, ska jag säga, säger Kim. Kommer du ihåg när Burre var ganska ny och rymde, pappa?

- Ja det var inte så kul, särskilt inte för mamma som var ensam hemma måste åka till jobbet den där morgonen. Men han kom ju tillbaka i alla fall och det var väl det viktigaste.

Tidigt, tidigt, tidigt ringde mamma för hon skulle naturligtvis iväg extra tidigt den morgonen och vi var flera timmars bilresa bort. Men hem åkte vi i en rasande fart. Vi satte ut fat med vatten och lade jordnötter lite här och var - jag tror faktiskt jag träffar på kvarglömda jordnötter än i dag i undanskymda hörn.

Vi var väldigt oroliga hela dagen. Oj, vad kul han måste ha haft. Undrans om han satt och kikade på oss ibland då vi letade efter honom. Jag tror det.

På kvällen när mamma kom hem och kunde visa var han hade försvunnit så försökte vi på alla sätt att komma in och se efter bakom skåpen men de var ju så präktigt ditsnickrade att jag fick bryta upp en fint lackad skåpplanka för att komma åt var Burre smitit in eller inte bakom skåpet. -Det var svårt att veta, säger pappa.

Mamma sa att hon inte trodde att Burre skulle komma tillbaka. Och då blev alla extra oroliga och ledsna.

Lördag 18 september:

En spännadne dag! Igår fick jag inte följa med Kim och pappa till en gård på landet där det finns hundar och får men fram för allt katter. Katter har jag aldrig träffat på men Kim trodde att de kunde vara farliga för mig. Så mamma skulle ta hand om mig. Och i morse då jag var som mest i farten kom mamma till min stora förvåning och tog ut mig ur buren så att jag kulle få kolla runt lite i köket innan hon skulle till sitt jobb. Jag känner köket ganska bra så jag blev ganska förvånad över att finna ett hål under skåpet som jag tidigare förbisett, missat helt enkelt. Under ett skåp i hörnet alldeles intill väggen var det ett hål. Det var ganska högt upp och det var nog därför jag inte sett det förut.

Här bakom fanns det en helt ny och spännade värld. Ännu längre in kunde jag faktiskt komma in under golvet och längs skorstensstocken upp och ned till de olika våningarna. Det fanns så många skojiga gångar runt hela huset men inte så många ställen att komma ut i rummen på.

Jag hörde att mamma letade efter mig men det här tillfället att kika runt lite på egen hand var för kul för att återvända till henne direkt.

Efter ett tag somnade jag i ett jätte skönt hörn. Men då jag vaknade igen var det alldeles tyst i huset och mamma hade gått till jobbet. Nu kunde jag se mig omkring på ställen där de inte brukar släppa mig för att de tror att jag skall rymma. Jätte kul. Men efter ett tag var det som om jag saknade något. Och jag vet vad det var det var mat som saknades. Inte hade jag fått så mycket med mig i mina hamsterpåsar heller. Men en liten god lunch hann jag faktiskt med innan jag hörde pappa och Kim komma hem och leta efter mig. Här var det bäst att hålla sig undan bäst man kan tänkte jag och kilade in bakom skåpet igen. Efter som det var ljusandag ute nu så tog jag mig en rejäl lur nu.

Jag skriver mer om detta i morgon

Söndag 19 september:

Redan i går på kvällen då jag vaknade till hörde jag hur de fortsatte att leta både här och där.

Det var ju Jätte kull! Hela natten busade jag omkring i huset men nu var det faktiskt alldeles tomt i matpåsarna och alla smulor i köket noggrant bortplockade av mig. Värst var att det inte fanns något att dricka. Ingen stanns faktiskt. Jag tänkte att jag nog skulle kunna ta mig tillbaka till buren och vattenautomaten där, men jag hittade inte riktigt dit längre. Jag var lite vilsen faktiskt tror jag. Det beror nog på att jag var så törstig. Jag var nu längst ned i huset, i tambuern vid det varma och sköna elementet. När pappa kom och skulle gå ut efter tidningen tänkte jag att det nog var bäst om jag kröp fram och bad om lite vatten och kanske något att äta också.

Men hans såg mig inte, tror jag så när han kom in igen sprang jag sicksack framför fötterna på honom så att han nästan snarade på mig. Märker han mig inte nu, tänkte jag, så får jag bita honom i någon tå, så han lägger märke till mig.

Som tur var var han lite mer uppmärksam när han kom in igen. Den friska luften hade väl piggat upp honom.

Pappa bar upp mig i köket igen. Till mitt hus med mat och vatten.

Dom grälade inte så mycket på mig, det verkade som om dom hade varit lite oroliga nästan.

Jag tror faktiskt att det fanns några extra godbitar i matskålen, men framförallt: inte trodde jag väl att det skulle smaka så gott med vatten.

Sov som en stock hela dagen, sedan, bara nån gång då och då, var jag ute ur mitt hus för att äta och dricka lite extra.

Men i morgon skall jag borsta pälsen för den har faktiskt blivit riktigt dammig.

Island undrar jag vad de gör hela dagarna när jag sover - på nätterna gör de inte mycket alls kan jag säga för då är jag själv vakent och har koll på allt som händer.

Onsdag 22 september:

Kära dagbok idag hände det inget värt att skriva om men har man börjat skriva får man också sluta skriva på något sätt och då kan jag lika gärna berätta lite om maten. Ingen kan tro det men solrosfrön kan smaka så olika. Inte nog med att de är vackert randiga innan man skalar dem, utan de kan smaka randigt eller prickigt. De har så märkligt olika storlekar också. Man skulle ju tro att de stora är smaskigast. Men så är inte alltid fallet. Det finns små lite syrliga som aldrig de stora är och det finns såna jättestora som är mumsiga och nästan lite söta.

När det är påfyllning i skålen som nu igår, så samlar jag först in alla solrosfrön och sorterar dem i skafferiet. En del äter jag direkt så att de inte ska försvinna. Andra staplar jag längs väggen och äter lite senare. Ibland kommer det så mycket mat att jag nästan inte hinner sortera utan bara äta och sova. Klöver är inte dummt och små maskrosblad är goda fast de är lite beska.

Vattnet är himla gott också. Utan vattnet är det inget kul. Jag vet för jag var jättetörstig när jag var ute och upptäckte alla gångarna i huset. Är man törstig så tänker man inte på något annat än vatten och hur man ska få tag i vatten.

Frukt är inte så dummt heller, torkade äpplen är dögott men färsk frukt är både sött och syrligt och saftig.

Majs är en annan favorit, jag brukar få det sista på majscolvarna och det är mycket spännande och intressant att klättra runt och äta rent på dem och så får man rulla dem lite för det är alltid något gott nästan underst. Problemet med majscolvar är att jag inte kan få in dem i huset, utan bara kan äta dem utanför och då jag bara gör en aldrig så liten sörpaus så försvinner colvarna. Det är synd och skam för de är mycket dekorativa tycker jag.

Fredag 24 september:

Kära dagbok, idag kom det kamrater till Kim och pillade med mig. Det var rena bröttningsmatchen. Ibland rena hinderbanan. Alla har ju inte träffat en hamster tidigare.

En del som har det tror att jag är just som deras hamster. Men det är jag ju inte. Man vill ju bara fly och gömma sig.

Phu en sån pärs.

När jag är ute gillar jag att ta mig in bakom kuddarna i soffan tillexempel.

Det är spännade med fickor också - oftast har det varit otroligt mycket olika saker i dem. Märkliga lukter och konstiga saker. Ärmar och byxben kan också vara intressanta. Ärmar på tröjor är bra för då är man inne men ofta kan jag se ut genom tyget.

En annan sak jag brukar göra för att roa dem är att springa i hjulet, men om sanningen ska fram så är det i minsta laget så jag kan inte ta ut stegen och springa så fort som jag skulle kunna i ett större hjul tror jag. Klättra på gallret är jag ganska bra på också men då blir Kim så rädd att jag ska ramla ner, för det gör jag allt emellanåt. Men oftast så räddar min tjocka päls mig från att göra mig riktigt illa. Det gäller att falla mjukt. Det är träspån på golvet om jag ramlar där.

Oftast är det väldigt skönt att sova men ibland missar man ett och annat. Vid lunch tittade jag ut då pappa kom för att äta och döm om min förvåning när jag får se att stora människor också äter morötter som jag är så förtjust i.

Han åt ett äpple också.

Och en pajbit, det var väldigt vad han vräkte i sig.

Söndag 30 september:

Kära dagbok,

Jag har funderat på att skriva en bok om min tid här i buren. Om mina upplevelser och kanske lite om Kim som sköter mig och ser till att jag mår bra och har trevligt. Mina memoarer helt enkelt. Kanke kan jag använda dessa mina dagboksanteckningar som stöd. Jag tror det. Det blir ju levande med riktiga minnen.

Ofta får jag lyssna på köksradion en hel del. Många intressanta föredrag i olika ämnen, uppläsningar ur böcker med inblickar från hela världen. Allt har jag funderat över. Mest lyssnar jag när jag halvslumrar om förmiddagarna. Det verkar vara en hel del som händer där ute på andra ställen i världen. En hel del musik har jag också fått lyssna på. Är det något jag verkligen önskar mig så är det bättre högtalare, kanske en någorlunda modern radio med stereo. Kim har ibland haft sin radio här och den låter mycket bättre och så kan man lyssna på CD-skivor med den. Bäst låter musiken från högtalarna inne i stora rummet. Men även skrällhögtalaren i köket är bättre än ingen alls. Musik uppskattar jag en hel del, inte minst sådan som man kan dansa till. Nu är det så att jag kan dansa till nästan vilken musik som helst. Men lite melodios rock och en och annan ballad sitter som bäst på kvällskvisten.

Rätt mycket matematik har jag också fått i mig här i köket för det är här Kim gör sina läxor. Multiplikationstabellerna var jätte intressanta. De och divisionen öppnade mina ögon för allt man kan räkna sig fram till.

Solrosfrön räknar jag mycket.

Lägger till och drar ifrån.

Och det är 37 mellanrum mellan de liggande gallren här i min Burrebur, till toppen och husplattformen är det 18 mellanrum, bara halvägs upp alltså. Mycket att räkna på.

När Burre flyttade från sin familj var han ungefär fem till sex veckor gammal. Då hade hans mamma lärt honom och de andra hamsterbarnen så mycket som hamstrar brukar lära sig av sin mamma och sina syskon innan de flyttar hemifrån för att ge sig ut på äventyr i stora vida världen. Burre har flera syskon, sex eller åtta kanske jag vet inte så noga.

Burre flyttade en halv dag tillsammans med sin äldsta syster till i en väldigt välskött och trevlig affär där de sålde massor med hamstersaker. Ja, allt vad en hamster kan önska sig.

Burre började skriva dagbok ganska tidigt hos oss men att han funderar på att skriva ned sina funderingar i bokform var en nyhet för oss - vi får väl se hur det går.

Blir det nått kan du få läsa - men det tar nog ett tag ännu innan han blir klar.

Söndag 1 oktober:

Kära dagbok.

Som jag nämnde i går planerar jag att skriva en bok om livet omkring mig och min bur. Människorna gör så många förbluffande saker saker som man inte kan tro är sant förrän man sett det med egna ögon.

På morgonen till exempel tar de brödstycken som är alldeles påpricken tillskurna så att de ska passa in i en apparat som värmer dem på båda sidorna så att då de efter några minuter hoppar upp i luften och fångas. Då är de så varma att Kim bränner sig på fingrarna. Samma sak varje gång. Sen tar de ut kallt smör från kylskåpet och brer på de heta rostade brödskiivorna så att smöret smälter och droppar lite här och var. Och Kim blir lika förvånad varje gång.

Sån't gör mig förvånad men inte varje gång förstås. Men det är sådant jag tänkte skriva om.

I min nästa bok som jag börjat skriva på så smått skall jag berätta mer om vad man kan äta. Kanske också några filosofiska hamstertankar av en som som samlat vetandet i sina kindpåsar och samtidigt försöket besvarar frågorna om livet och meningen med det.

vi hörs
Burre

Burre

- Jodå, Burre finns på riktigt, jag berättar det för dig så att du inte ska tro att han bara hittat på.

- Visst är han väl gullig, säger Kim som har Burre hemma hos sig och sköter om honom.

